

ΑΘΗΝΑΙ. Κυριακή 7 'Ιουνίου 1909

Εγκρεία : 1 τόμος διόλου 'Αριθ. 120

ΕΤΟΧ Ζ'—Περίοδος Β'—Αριθ. 2473

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Καὶ οἱ μὲν πάντε ὑπαξιωματικοὶ ἔπραξαν κακῶς ὑποβαλόντες πρὸς τὴν Βασιλεῖα τὰ παράπονά των διὰ τῆς ἀντιπειθαρχικότητος τὸν ὁδὸν ἢ τῆς πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρῇσθῇ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἑσπρωτικῶν, τοὺς ὁποῖους κυρίως βαρύνει τὸ προ-
βλεπόμενον παρακλιτικὸν Τέταρτον ἀν-
θίπ' ἀνωτέρου δέξιματικοῦ μετὰ τὸν
πρότερον ἡκουσάντων ὑπουργοὺ τὰ πα-
ράπονα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα
ἀπέχρησεν ἀπὸ τῆς βοῆς τοῦ τύπου συ-
νιστάμενον τὴν ἀμείνων καὶ ταχεῖαν ἱκα-
νοποίησιν τῶν ἀνδραγαθισάντων. Πίστα-
μέτρα ἐλήφθησαν κατόπιν θλῶν αὐτῶν
καὶ πόα ἱκανοποιήσις ἰδούη εἰς τοὺς
τόσους δικαίως προταθέντας ὅπως δύ-
χωςι προαγγής; Ἀναπολόμην εἰς
τὴν μνήμην τὴν περὶέργον ταύτην
καυφιδίαν, ἡ ὁποία ἐπὶ πενταχ-
ται ἐπαχθήθη καὶ ἐν τῇ ἀναπολῇ-
σει ταύτῃ φερόμεθα εἰς τὴν ἀνάγ-
κην νὰ δεχθῶμεν, ὅτι τὸ κίνημα
των πέντε ὑπαξιωματικῶν ἦτο μὲν
ἀντιπειθαρχικόν, ἀλλ' ἦτο καὶ ἡ μόν-
κραυγὴ διαμαρτυρίας, ἡ ὁποία ἀπέμ-
νε νὰ ἀκουσθῇ. Βεβαίως εἰς τοὺς στρα-
τεὺς καὶ οἱ ἀδικοῦμενοι ὀρεῖσιν νὰ
σιγῶσι, καὶ οἱ παραγκωνιζόμενοι νὰ
μὴ διαμαρτυρῶνται, καὶ οἱ λησμονού-
μενοι νὰ μὴ ἐνθυμιζῶνται τὴν ὑπαρξί-
ν των εἰμὴ ὅπως οἱ ὅμοιοι οἱ στρατιωτι-
καὶ ὀρεῖσιν. Ἄλλ' ἐννοοῦμεν τοὺς
καλῶς ὀργανωμένους στρατούς· στρα-
τοὺς δὲ οὗ τοῖος ὄφιναι νὰ ἐκχειλίζῃ
τὸ πτόηριον τῆς ἀδικίας, δὲν εἶνε
στρατοὺς μὲ ζήλευτὴν διοργάνωσιν.
Εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἀλη-
θὺς τὸ πτόηριον ὑπερέχειλυσεν.
Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, οἱ ὅποιοι δι-
μαρτυρήθησαν προχθὲς ἐντεταλθῆσαν
χιλίας καὶ χιλιάδας ἀπεγορησθέν-
σαν. Ἐὰν ἦσαν στρατιῶται καλλίτε-
ροι, πειθαρχικότεροι, νομιμορρο-
νότεροι, δὲ παρηγοῦντο πρότερον καὶ
μετὰ ἐξ μὴ ας δὲ ἦγοντο πρὸ τοῦ
Στέμματος ὅπως κατεγγελοῦν τὴν
ἐγκληματικὴν παραγκωνίαν των ὅ-
ν τῆς ὑπηρεσίας. Ἄλλ' εἰς τόπον οὗ
ἔλοι ἐμμεθα κατὰ τὰ δύο τρίτα δοῦλοι
τοῦ ἐπὶσπομοῦ μας καὶ κατὰ τὸ ἐν πρί-
τον μόνον εἰσάμεθα τῆς ἰδίας, δὲ
ποῖαν ὑπηρετοῦμεν, τὸ νὰ ζητῇ καὶ
περισσότερα ἀπὸ πέντε ὑπαξιωματι-
κοὺς εἰνε ἀξίως ἐντελὸς παράλογος.
Ἐπειτα διατὶ νὰ κατηγορηθῇ μεμ-
νομένων τὸ τελευταῖον παράπομα;
Τὸ Ἑλληνικὸν στρατεῖμα μὴ δὲν ἔχῃ
νὰ ἐπιδείξῃ καὶ σοβαρώτερα ἄλλα,
ἡ μήπως διότι οἱ παύσαντες τῶρα
ἦσαν μικροβάρημοι, πρέπει νὰ πέσουν
εἰς τὴν ῥαχὶν των τὰ πρακτικώτατα
πολλῶν ἄλλων; Ἡ ἀλήθεια εἶνε
αὕτη: Οὐδέποτε ἀπὸ τὸν στρατόν
μὴ θὰ λείψουν αἱ παρατυπιαί, ἐρ-
δον οἱ στρατῆς δὲν διοικεῖται μὲ ἀπό-
λυτον δικαιοσύνην. Οἰσθηδοῦσι ἀνα-
πτύξαι, μερρωσται, πειθαρχίας,
στρατιωτικῶν χαρακτήρος ἄνδρες καὶ
ἀν ἦσαν οἱ πρακτικώτατες προχθὲς
ὑπαξιωματικοί, δὲ ἀπέβαινε ἄδυνα-
τον νὰ συγκρατηθῇ ἡ ἀνανάτησις
των δταν ἔβλεπον ὅτι παραγκωνί-
ζονται αὗτοι, οἱ πολεμήσαντες καὶ
διακρίθεντες, ἐνθ κατὰ δεκάδας προ-
ήχθησαν οἱ ὑποστράτηγοι καὶ οἱ συν-
ταγματάρχαι, οἱ μὴ πολεμήσαντες
καὶ μὴ διακρίθεντες.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΡΩΜΗΟΥ

- 'Ο Έλληνοκτόνος.
- 'Η κηδεύα.
- 'Ολίγη μαγειρική.
- Τὰ θέατρά μας.

Πολύ ἐπίκαιρος εἶναι δὲ Βασιλεῖος δὲ Βουλ-
γαροκότος, τὸ παραπλήσιον προχρῆζε
δρᾶμα μετὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς τῶν
Βουλγαρέων. Φαίνεται ὅτι δεῖ το ἔργον
συγγραφῆς ἀκριβῶς καθὼς το ἦθελον δὲ λό-
μας, μὴ Βουλγάρους καὶ οὐκ ἄλλους καὶ μὴ
Ἕλληνας κινῶντας διὰ τὴν λόγον. Ἀπα-
δαίξει δις εἰς ἑκάστην ἐστὶν κατὰ τὴν
ἐποικίαν μὴ Βουλγάρων ἐργαζομένων ἐπὶ σκη-
νῇ, ἡ ἀπεκρίνοντο πρόβατα, ἡ διχημα-
τὸ ἀγγελοῦ τῆς νίκης δις κατεκρίθησαν ἀπὸ
τῶν Βασιλέων, το διατρον ἐκείντοι ἀπὸ χει-
ροκροτήματα ὡς νὰ εἴη στρατηγικῶς τῆς
ἐστὶν ἑλκύνει το Βουλγαροκότον κορινθίαν.
Ἐλκιναι μετὰ δὲ ἑκείντοι θύοντες καὶ ἡ σπ-
μαία διὰ νὰ εἴη δὲ μελοδραματικῶς πλη-

ρης. Τὰ δὲ ἐγένοντο πρὸ τοῦ Ἑλληνισ-
 τικικοῦ πολέμου εἰς τὸ αὐτὸ θέσθαι ὁμῶς
 τῆς κ. Παρασκευάστου ἔστιν ἐν μέρει πε-
 ριγὰς ἐκείνῃ τῃ σφαιρᾷ ὑπὲρ τὴν περὶ
 τὴν τοῦ Δημοσίου, τότε ἀνάρτου, κημέ-
 ρον δὲ κλημένον εἰς τὸ Παλάριον ὡς ἡ-
 στάρου. Μετὰ τὸν πόλεμον παρήλθον τὰς
 σφαῖρας ἐπὶ διὰ παιγρῶ ἐνδοσυστατικῶν ἐθνι-
 κῶν ὄψεως, τὸς ἐπὶ ἰσοσφαιροῦντο τὴν
 πεπερασμένην κινήσιν εἰς τοὺς ρομφαίους
 αὐτὴν τὸς τομπερὰς τὸν ἐθνικὸν λογακκίον
 ἐκὼς σκηψῆς. Ἀλλὰ τότε φαίνεται δεῖ ἰδε-
 σθαι εἰς τὸ αὐτὸ σφαιρῶν. Σήμερον ἐξου-
 ταλλίζουσι τοὺς Βουλγαρέων ἐπὶ σκηψῆς. Ἀ-
 ῖριον ἔστιν δὲ μὰς τῆς ἐρεῶν καὶ αὐτοί,
 δὲ ἡγεμονίαν. Δυστυχισμένα ἔλα, μα
 τὴν ἐθνικὴν τραγῳδίαν καὶ μὲ τὸν τάρταρὸν
 δὲ πᾶς κατὰ διαδόλου. Ἀντὶ τῶν Βασιλείων
 τὸν Βουλγαρικῶντων—ἀγνοῦν τὴν ἐπαθὲν
 καλὴν συγγραφεὺς τοῦ «Θεμιστοκλέους»
 καὶ ἱεράς τραγῳδίαν διὰ τὸν ἔχον—δαν-
 ῶντο πρωτότερον δὲ ἔχοντες ἔνα καλὴν καὶ
 ἐπὶ ἐπὶ ἑλληνικῶν προξενεῖσι εἰς τὴν Βι-
 γαρλίαν; Αὐτὰ διὰ τὸν Βασίλειον τὸν
 ἡγευκτόν.

ὁ βλέπωντες τὸ ράμμα τοῦ κόσμου τὸ γε-
 νόμενον προχθὲς ἀπὸ παντοῦ πρὸς τὴν ἔδω
 Ἐβραῖοι, ἔλεγον οὐκ προσηγορεύεται δια-
 τὴν ἱερουσαλὴμ κτίσθαι ἡ πόλις ἀλλ' αἰνίσ-
 ται ἱσραὴλ. Βραβεύοντες ἀπεδείχθη ὅτι βλοῖ
 ἔστι· ἰσραὴλ· οὐδ' αὖ ἰδοὺ τὴν κτίσιν. Ἰταίαι
 οἰκοῦνται, τῶν ἑκατον πηλοῦσιν· ἐστὶς
 τὴν χάρις καὶ τὴν σέβην, ἔγκρατος ἄνθρωπος
 εἰς τὰ μαλακὸν ἀστεγοῦσθαι· οὐκ ἐστὶ
 ἡ δειλότης τῆς πομπῆς ἀσπλῆ καὶ κεραι-
 σιφόρος ἵστίη. Ἐβραῖον ἄνθρωπον γόνυ τοῦ
 σερσίου οὐ ἐπιστομῇ καὶ ἐνα κομμάτι ἐκ τοῦ
 λαοῦ, ἀγνώστου λαοῦ, ἐνα κομμάτι ἐκ τοῦ,
 ὁ ὅποιος τὸν εἶχε καταρρίψει ἀπὸ τὸν ὅρον
 καὶ κατὰ ἡκολούθει σκυμνὸς ἀπὸ τῆς
 λύπης. Ἐβλασε δὲ κανὼν εἰς ὑψηλὸν
 μαλακὸν τῆς δόξης Φιλαλήτων τῶ γεγρα-
 κώτων θέμα ἐνὸς νεκροῦ περικτάται κοι-
 μώμενον, ἐνὸς ναυαγίου πλεόντος ἐπ' αὐ-
 τοῖς ἡσυχῶν πλημμελῶν ἀνθρώπων. Τὸ
 θέμα ἦτο ἐν ἀπὸ τὰ αἰώνια θέματα τῆς
 βασιλείας. Εἰς πᾶσις εἰκόνας τὸ εἶδός·
 Καὶ ὁ τίλος τὸν αἰώνιον πάντων, ἀπὸ τὰ
 τὴν τρικυμῶνα.

ἤλπην λόγιος γράσει ἀπὸ τίνος μαγιστρῶν
 ἢ μοναχῶν, ἰσχυρίζομαι ὅτι ἡ σημε-
 ρινὴ Ἀνατολικὴ μαγιστρικὴ εἰς ἀκριβὲς
 ἢ ἀρχαία Ἑλληνική. Περί αὐτοῦ ἀρκούν,
 ὑποτίθω, νὰ μᾶς πείσουν μερικὶ ἱερωταί
 τοῦ ὁποῦν ἐκκομῆν διπλὰς καὶ πεπαι-
 γωτες θρησκείας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.
 Ὅσοι τῶν προφάσεων ἴλα τὸ σαλτοῦζαὶ
 καὶ νὰ λαβερῶσι καταπύξιν μὴ μετὰ
 μετῴκις φοιτοῦ τὰ ἥθροια λινεῦμα
 τῆς Ἀνατολῆς, δεῖν ἵσχυον κλέσαι καὶ μα-
 γιστρῶν, ἔχον μίαν μεγαλοπρεπὴ ἀρ-
 χὴν Ἑλλήνας, εἰς Ὀλμπιον. Καὶ δὲν
 εἰς ἀλλοίαν. Ἀπὸ τῶν παντέρων τούτων ξε-
 νοδοχεῖα καὶ κῆτα κυριεργεῖ ἡ Ἀνατολικὴ
 ἥθροϊ τῆς μαγιστρικῆς, καὶ γίνεται τὸ γε-
 νιανόμην ὁλοῦν τοιοῦτον τὸ ὅποιον χραι-
 σάζεται δέντια γενναία, σπαράζει γέννησι,
 εἰς κέρπον τέλος πάντων τῆς παιδείας
 ἀποχρῆς ἀπὸ αὐτῶν τὸν ὅποιον δὲν ἔχει ἑτα-
 ρεῖσιν. Ἀπάνται τῆς Γαλλικῆς μα-
 γιστρικῆς ἡ ὅποια εἰς ἀνάγκη τὸ ἐκφύλι-
 σμένον καὶ τὸ ξενοδοχεῖται, ἡ Ἀνα-
 τολικὴ διὰ τοῦ Ἑλλήνων παρρησίου ἐν
 στοίχων πατροπαράδωτον ἀληθείας, καὶ τι

[illegible]

Κυρία - ἡς ἐσέταται τάξεις, εὐχρητοῦσα διὰ
 πάντων δ' ἑκείνων, ἡρώτησεν πότον ὕδατον
 προτιμῶν.
 — Αἰ, ἐγὼ δὲν πηγαῖνα εἰς κανόνα.
 Μὲν ἐστὶν ἡ «Ἀλάμπρα» ἡ
 ἡ γυνὴ αὐτῆς διὰ πηγαῖνα ἔχει, δίδου
 ὑποδὸς ἀξιοπρεπείῃ κυρία, τοὶ εἶπαν ὅμως
 ἡ «Ἀλάμπρα» ἐν κέντρων τῆς ἀριστοκρατίας.
 Κατὰ τὴν παλαιότητα ἡ μίμησις,
 δὲ λύθη καὶ τοὺς περιήμενον αὐτὸ ζήτημα. Αἱ
 οἰκογενεὶς τῆς μεσαιῆς τάξεως, αἱ ἀπολαί
 κάμνοντες τὸν ἀριστοκράτην, θὰ ἀρχίσουν νὰ

πηγαίνουν εἰς τὴν «Ἀλάμπραν», ὁπότε ἡ ἀριστοκρατία θὰ ἀποσυρῇ ἐκεῖθεν διὰ τὴν συναγέλευσιν μετὰ τοὺς χυδαίους, καὶ ἡ «Ἀλάμπρα» θὰ παύσῃ πλὴν, καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν θὰ εἰσέλθῃ ἡ ἀριστοκρατία ποτὲ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐν κέντρῳ ἀποκλειστικῶν, διότι τὴν καταδιώκει παντοῦ ἡ μικρὴ καὶ μαζικὴ πλειοψηφία τῆς μεγάλης τάξεως.

Ἐάν τὸ κυανοὺν αἷμα τοῦ κοινοῦ τῆς
 «Ἀλάρκρας» νοθευθῇ, ἡ ἀριστοκρατία θα
 παγκρατευθῇ εἰς τὸ «Ἀτρελ», καταδιωκο-
 μένῃ δὲ καὶ ἐκεῖ θὰ καταβῇ εἰς τὸ Θη-
 σάτον καὶ τέλος θὰ καταλήξῃ εἰς τὸν Κα-
 ραγκιόζην, ὃ ὁποῖος ἄλλως εἰς συμβιδάζεται
 μὲ τὴν καλαιουθερίαν τῆς.

Σκάσεις παρεκδηρῶντες ὁμογενεῖς ἐν σχέ-
σει πρὸς τὴν «Κακοκερλίαν» πρὸς τὸ
«Α. Β. Γ. Δ.» καὶ πρὸς τὰς ἄλλας κομμο-
δίας τοῦ Λαμπί.
— Περισσότερες γυμνότητες βλέπει
κανεὶς εἰς τὸ θέατρον παρὰ εἰς τὰ λουτρά.
Ὁ ἄλλος

ΝΕΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ
ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Ο ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΕΝΘΑΡΡΥΝΩΝ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΔΙΑ Α ΜΗ ΑΠΟΚΗΡΥΧΘΟΥΝ ΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
Η ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΩ
ΤΙ ΕΔΕΧΘΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΑΥΤΗΣ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Ἐναντίον τοῦ ἀποθανόντος οὐ
Μητροπολίτου κατὰ τὰς ἡμέρας
της ἀπεριγράπτου ἐξέφωτος ἐξ-
σπενδονίσθησαν ρεβέραι τῷ ἐντι κα-
τηγρηταί, αἵτινες σήμερον ἀποδεικνύ-
ονται ἀνακριβεῖς. Κατηγόρηθῃ λ. χ.
ἐν ἡμῶν ἔργων τῆς Παλαιστίνης
Ἐταιρίας, ἥτις ἐργάζεται ἀνεκδότως
ἐναντίον τῆς Βαλκανικῆς Ὁρθόδοξου
Εκκλησίας καὶ χάριν τῆς πραγματο-
ποιήσεως τῶν Πανοδυστατικῶν σχε-
δίων. Κατηγόρηθῃ ἐν τῇ ἐφοροδοκίῃ
τῆς χιλιάρδας ρούβλια πῶς ἐπικυρή-
σῃ μεταφράσιν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ
ἐργαθῇ χάριν τῆς διαδόσεως αὐτῆς
ἐπὶ βλάβῃ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθη-
τικῶς καὶ ὕψιστον ἐθνικὸν συμφέρον
των.

Ταῦτα πάντα βελβαίως πλεον ἐπιδεί-
κνυντο τὰτα καὶ οὐδὲς ἔτιεν τῶρα τὰ
πιστεύει. Ἀρκεῖ ἄλλως τε τὸ γεγο-
νός ἐστι ὁ Προκόπιος ἀποθανὼν εὐρέθῃ

κατάφρων, διὰ νάποδείξη ὅτι αἱ
κατηγόριαι περὶ ὀρθοδοκίας ἦσαν φαν-
τασιώδεις.

Ἐν τοῖσιν εἶνε βέβαιον, ὅτι αὐτὸς
ὤπηρεν ὁ κυριώτερος ἡ μάλλον ὁ μό-
νος υπεύθυνος διὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ
Ἑθαγγελίου καὶ τὴν συνεπείᾳ αὐτῆς
ἡμιοουργήσαντες ἐξέγερσιν, ἣτις κατέ-
ληξεν εἰς τὰ τραγικὰ γεγονότα τῆς
ἑξ. Νοεμβρίου. Ἡ συνδιείξις του με-
τὰ τοῦ κ. Θεοτοχῆ, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν
ἐν τῇ χθεσινῇ φύλλῳ, δίδει πλήρη
ἑκτίμωσιν τοῦ χαρακτηῆρος τοῦ ἀποθανόν-
τος ἱεράρχου, χαρακτήρος ἀσθενούς
καὶ ὡς ζῆμιν μαλακοῦ, καμπετομένου
πῆσσαντος πρὸς τῆς Βασιλικῆς
οὐραρίας. Ἡ ἀσθένεια αὐτῆ τοῦ χα-
κτῆρος τοῦ Προκοπίου καὶ οὐκ ἐν
ὀύλια τὸν ἐξώθησαν εἰς πράξεις, τὰς
οὗσαι αὐτὸς ἐν ἰδίῳ ἐνδομύχῳ ἀποδο-
μαίει καὶ αἱ ἀποκτεῖ ἕσχον τὸσον λυ-
τηρὰς συνεπείας.

Ο ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Ἡ Βασιλίσσα ἡγνοῖε περίπου τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ ἐπομέ-
τως δὲν εἶχε τὴν συνειδησιν ὅτι
ἐνεργοῦσα πρὸς μεταφάρισιν τοῦ
Θεογγελοῦ, δὲν ἐγίνετο καλοῦ,
ἀλλὰ κακοῦ πρῶτοντος. Καὶ εἰ-
μὲν ἀληθὲς ὅτι ὑπῆρξαν κληρο-
νομικαὶ τινες υποδείξεις εἰς τὴν
Α. Μεγαλειότητα τοῦ ἐπιβλαβέ-
ος ἀντιθηροσκευτικῆν τῆς μετα-
φάσεως.
Ἀλλ' ἐξ ἄλλου ὁ Προκόπιος,
ὁ ἀνώτατος ἐκκλησιαστικὸς ἀρ-
χὴν, ἐκείνων ἐνώπιον τοῦ ὁποῦτο
ἐξωλομογεῖτο καὶ πρῶτοντος ὁ πο-
τεν περιστασίον ἐξ ὧων συνεβί-
ετο, καθιστοῦν τὴν Βασιλίσσαν
τὴν ἐδεσθῆαι ὅτι ἡ μετα-
φάρις τοῦ Θεογγελοῦ οὐ-
δεμίαν ἠδύνετο νὰ ἐπιφέρει βλα-
βήν. Εἰλέπων ὅτι ἡ Α. Μεγαλει-
ότητα αὐτὴν ἐπορεύετο ἐν
γεννησικῇ ὁ λῶς τοῦ Θεογγελοῦ
εἰς ἀπλὴν γλώσσαν διὰ τὸ ἐν-
νοῆ, δὲν ἤθελε νὰ τὴν δυσχε-
ρῆσαι ἀποτρέπων αὐτὴν ἀπὸ
τῆς ἐκκληρωσεως τῆς ἐπιθυμίας
ταύτης, δὲν ἐτόλμα νὰ τῆς εἴπῃ
τὴν ἀλήθειαν. Τοῦναντίον μάλιστα
εἰς τῆς καὶ νὰ ἐξεκλήψῃ ἐκ
τῆς διανοίας αὐτῆς πᾶσαν ὑπό-
νοιαν ὅτι αἱ προσάβειαι τῆς
πρὸς μεταφάρισιν τοῦ Θεογγε-
λοῦ ἔτενον, ἀκουσίως τῆς, εἰς
τὴν πραγματικοποίησιν ἔργου ἀν-
τιθηροσκευτικῆς καὶ ἐθνοβλα-
βοῦς.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΛΛΗ

Ὅταν ἡ μεταφράσις ἔγεινεν, ἐξε-
τυπώθη καὶ διανεμηθῇ εἰς πολλὰ ἀν-
τίτυπα, ὃ Προκόπιος εἶχε πλέον δια-
κευθὶ τελείως ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζή-
τημα τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγε-
λίου. Καίτοι ἠθάνετο, διὰ αἰμα-

Μητροπολίτου καὶ τῶν Συνοδικῶν
ἡδύνατο γὰρ πράξει τι ἐπὶ τῆς προκει-

Ἰδοὺ τί γράφει τὸ σχετικὸν ἄρθρον
τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς I. Συ
νόδου.

« Ἡ Τὴν Συνόδον ἐπαγαγούνη..... ὅς τις τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς ναυαρχίας καὶ τοῦ Κλήρου, εἰς ἐξωθεν τοῦ Βασιλείου εισαγωγόν, αἰτεῖ ἐν τῇ Ἑλλάδι δημοσιευμένον βιβλίον, συλλαβὴν, πινάκον, ἢ ἄλλαν ἐντύπον, ἀτίνα πραγματεύονται περὶ ἀντικειμένου θρησκευτικοῦ καὶ ὁσάκις πληροφόρηθῃ, ὅτι τὰ τοιαῦτα περιεχόμενα ἐναντίον, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰναι βλαπτικὰ ἐκ τῆς χρήσεώς των ὡς πρὸς τὰ θετὰ δόγματα, τὰ ἱερὰ μυστήρια, τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰς ἱερὰς τελετάς, καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ αἰτεῖ ἀποφράσαι αὐτὰ καὶ ἀπαγορεύειν αὐτὰ».

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἦτο εἰς τὴν ἀπα-
λοκιστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητρο-
πολίτου καὶ τῶν Συνοδικῶν, ὁ δὲ Προ-
κόπιος ἐξήτει διὰ πάντες μέσους καὶ
τὸ καταπίνῃ διὰ τὴν σωτῆρα τὸ γόητρον
τῆς Βασιλείας, τὸ ὅποιον, ὡς παρα-
λόγως ὑπέθετο, ἐκινδύνευον, ἔαν αἱ
μεταπαράσεις τοῦ Εὐαγγελίου ἀπηγο-
ρεύοντο καὶ νὰ διαφυλάξῃ ἀθικτον καὶ
τὸ ἴδιόν του γόητρον. Ἐρχισεν λοι-
πὸν τότε μία σειρά ἐπιτηδεύων τεχα-
σμάτων, ὅπως ἀποσοβήθῃ ἡ ἀκαταρ-
σις τῶν μεταπαράσεων τοῦ Εὐαγγελίου.

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΩΣ

ἡ ἀλλοτρίωσις ἐπὶ τούτοις ἡ
 στήμιλ κατὰ τὴν ὁποίαν ἦεν ἡτο
 πλῆον δυνατὴ ἡ ἐξακολούθησις
 τῆς ἐκτροπῆς αὐτῆς κατὰ τὰς
 ὥρας. Ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν
 ῥ' Ἀκρόπολιν ματ' ἄφρασις τοῦ
 Ὁμήρου ἐξήγγειρε τὴν κοινὴν ἀγα-
 νήκτησιν καὶ τοῦ πλεστον μέρους
 τοῦ τόπου ἥρσις δριμύτατα
 καταπερρέμενον κατὰ τὰς ἀντε-
 νικῶν καὶ βεσθλῶν μεταφρά-
 σεων. Ἐξ ἄλλου ἡ Θεολογικὴ
 Ἐχολή ἐκρινε καθήκον τῆς νῦν
 ἀπληροῦ τοῦ ζητήματος καὶ
 συντάξαι μακρὸν υπόμνημα ποῦ
 τὴν ἱ. Ἰονοδοῦν, δὲ τὸν ὁποῖον
 παρείδεναι σαφὲς διὰ αἱ μετα-
 φράσεις, ἀντικειμέναι πρὸς τὰ
 κληρονοματικὰ δόγματα ἐπρεπε
 ἃ ἀπαγορεύουσι.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τὸ ζήτημα ἦλθε καὶ ἐνώπιον τοῦ
Ἑλληνικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλ' ἡ
υβέρνησις δὲν ᾔδυνάτο νὰ λύσῃ
αὐτὸ, διότι, ὡς εἰπαμεν, αἱ τοιοῦτοι
δυνάμεις ὑποκρίνονται εἰς τὴν
ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἱ.
ἐκ τοῦτον μετὰ τῆς ἐκκλησια-
στικῆς ἐκδοχῆς τοῦ κ. Θεοτόκου καὶ
τοῦ κ. Σταῦν ἀπεφασισθῆναι ὅτι αὐ-
τοὶ οὐκ ἔχουσιν τὴν Παιδείαν προαλεί-
ναι. Σύνδοκός δ' ἐπιληρβῆς τῆς ὑπο-
θέσεως. Πράγματι ἐκ παρὰ τῆς Ἱ. Συ-
νοδου Β. Ἐπίτροπος κ. Βουλιαφάνης,
ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παι-
δείας, προέβη εἰς τὰς δευτέρας ἐνε-
ργας πληρώσει τοῦ Μητροπολίτου καὶ
ἐκ τοῦτον μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐκδοχῆς τοῦ κ. Θεοτόκου καὶ τοῦ
κ. Σταῦν ἀπεφασισθῆναι ὅτι αὐ-
τοὶ οὐκ ἔχουσιν τὴν Παιδείαν προαλεί-
ναι. Σύνδοκός δ' ἐπιληρβῆς τῆς ὑπο-
θέσεως. Πράγματι ἐκ παρὰ τῆς Ἱ. Συ-
νοδου Β. Ἐπίτροπος κ. Βουλιαφάνης,
ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παι-
δείας, προέβη εἰς τὰς δευτέρας ἐνε-
ργας πληρώσει τοῦ Μητροπολίτου καὶ
ἐκ τοῦτον μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐκδοχῆς τοῦ κ. Θεοτόκου καὶ τοῦ
κ. Σταῦν ἀπεφασισθῆναι ὅτι αὐ-
τοὶ οὐκ ἔχουσιν τὴν Παιδείαν προαλεί-
ναι.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τὴν 17^{ην} Ὁκτωβρίου συνήλ.

Ο ΒΟΥΛΑΕΡΤΗΣ : Ἄμα ἀλλάξῃ τὸ κατὰθρονημα καὶ
 γείνῃ θαλάσσιον, ὅς σου δώσω μέαν λαμπρὰν θέσαν.
Ο ΦΕΒΙΟΥΡΑΣ : Ἐνυπόχθην ὁ διορισμός μου εἰς
 τὴν ἀκαταποθήκην τῆς Λακίας.
Ο ΒΟΥΛΑΕΡΤΗΣ : Ὁχι, ἀλλὰ θὰ γείνῃς ἀκατονη-
 κάριος εἰς τοὺς λαχονοκήτους Ἀποθῶν.

— Ἰησοῦς ἔχομεν χρῆσται τὰ
καὶ δὲν πηγάνομεν εἰς τὰ
ἀλλόθρια.
— Δὲν ὠφελεῖ, πατεῖ μου, ἂν
ὅς ἡ ἐκότη σου φθάνει ἔως τὴν
ἀλάμπραν.

ἡ ἀνὰ πρῶτον εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐβόλου

